

Entrevista Maria Jordán

Intèrpret de la llengua de signes. Maria Jordán acompanya persones sordes al metge o a reunions de pares a l'escola per fer d'intèrpret de la llengua de signes. També fa d'intèrpret a xerrades i conferències

«A tots els actes hi hauria d'haver un intèrpret per a sords»

▶ Al Bages hi ha 600 persones que tenen sordesa, i moltes necessiten l'ajut d'intèrprets

Jordi Morros

MANRESA

■ Maria Jordán no para de gestionar mentre parla. És deformació professional. És intèrpret de llengua de signes. Tant pot ser-ho dalt d'un escenari davant de centenars de persones perquè les que tinguin sordesa puguin seguir un acte, o bé acompanyar una persona sorda al metge. També fa de mediadora a escoles amb nens sordcecs. És voluntària de Creu Roja. Assegura que no són traductors, sinó intèrprets, i que no s'ha de parlar de llenguatge de signes, sinó llengua de signes.

▶ Com es va introduir al món de la llengua de signes?

■ Als 15 anys era voluntària a Ampans i recordo que hi havia una noia que era sorda i parlava amb signes. Em va cridar molt l'atenció i va ser a partir d'aquí que vaig decidir fer el cicle superior d'interpretació de llengua de signes. Ara ja fa sis anys que treballa en aquest tema.

▶ Va entrar en aquest món sense tenir cap antecedent d'algun familiar sord?

■ La comunitat de persones sordes és petita, i tots et demanen: els teus pares són sords? No concebia que algú que no tingués algú sord a la família es dedicés a això. Jo els explicava que gràcies a una persona que es va creuar a la meua vida vaig decidir que el meu món i el meu camí era aquest.

▶ Quina diferència hi ha entre

traducció i interpretació

■ La traducció és en paper, és un treball d'escriptura que nosaltres no fem. L'intèrpret treballa amb llengües orals.

▶ Doncs com va entrar al món de la interpretació?

■ Quan vaig acabar els estudis la Federació de Persones Sordes necessitava un intèrpret. Van obrir una convocatòria i em van escollir. Podia anar amb un usuari a cal metge al Prat i després anar a Igualada a un judici.

▶ I els actes i conferències?

■ A l'hora de prestar un servei hi ha dues modalitats: els ordinaris, que són quan una persona ha d'anar al metge, a un judici, a una reunió de pares de l'escola o on sigui, i llavors hi ha les interpretacions col·lectives, que són conferències, actes públics o la televisió. Jo en faig dels dos tipus, però ara mateix em dedico més als serveis col·lectius. Faig d'intèrpret, intèrpret guia per a persones sordcegues, professora de llengua de signes i mediadora a escoles amb nens sordcecs. Ara mateix estic encarrilada al món de la sordceguesa en infants

▶ Fa l'efecte que no ha de ser fàcil fer d'intèrpret. En una xerrada els ponents parlen molt ràpid. Necessiteu el guió?

■ L'ideal és que et passin el guió i els discursos a l'avançada. Però això no passa pràcticament mai. Si és una conferència i la temàtica és molt concreta, abans busco informació perquè no sabem de tot com tothom i perquè no totes les paraules tenen signes. Quan no té signes s'ha de fer una paràfrasi. Però no hi ha cap problema. Anem una mica a ralenti perquè primer hem d'escoltar... És mig segon.

▶ Quan una paraula no té el seu signe corresponent, què feu?

■ Si ja sé que no té signe, ho explico amb una paràfrasi. En el tema de l'art, per exemple, hi ha moltes paraules que no tenen signe. Però no em puc entretenir explicant aquella paraula perquè el conferenciant continua la seva xerrada i jo no li puc pas dir que s'espera. Els serveis ordinaris són

més propers, de tu a tu. Has de fer el màxim possible per entendre-ho i comprendre-ho tot perquè pots estar parlant de temes de salut i la persona sorda ha de sortir de la consulta del metge sabent què té i què ha de fer. O el cas dels judicis. Hi ha moltes paraules tècniques i llavors sí que els faig parar. Vas més al teu ritme.

▶ Hi ha hagut una interpretació que li hagi resultat especialment difícil?

■ He suat en un parell. Un cop vaig haver d'anar a un judici a Cornellà. Quan vaig arribar em vaig trobar que la persona sorda era un noi d'origen marroquí que no sabia la llengua catalana de signes, només la francesa, que no té res a veure. Va ser divertit però vaig suar durant dues hores. Pràcticament vam fer màscara.

▶ Es té prou en compte la gent sorda?

■ Perquè en un acte hi hagi un intèrpret ho ha de demanar la persona sorda. Tècnicament és el sord el qui tiba: haig d'anar al metge, a l'escola, aquí o allà. A les conferències, qui ho paga?: el sord. A més a més, no és com nosaltres, que pots dir m'acosta a un acte i si m'agrada m'hi quedo i, si no, marxo. Penso que haurien de ser els ajuntaments o les entitats les que ho tinguessin en compte i posessin un intèrpret. Un també pot pensar que per quatre persones sordes no val la pena, però jo penso que l'intèrpret hauria de ser a tot arreu.

▶ Se sap quantes persones sordes hi ha a la comarca del Bages?

■ Segons el departament de Benestar i Família l'any passat n'hi havia 600. No vol dir que tots parlin llengua de signes. Hi ha sords que s'hi han tornat amb l'edat; hi ha sords oralistes, que són una part important, i que no parlen la llengua de signes sinó que llegeixen els llavis. Han triat aquest camí perquè pensen que una llengua de signes no és completa o simplement perquè no volen tenir una etiqueta al damunt perquè amb els signes es veu més que una persona és sorda.

Maria Jordán es dedica a fer d'intèrpret per a persones sordes

Breus

CIRCULACIÓ

Prohibeixen aparcar al carrer del Purgatori

REDACCIÓ | MANRESA

■ Durant les pròximes tres setmanes estarà prohibit estacionar al carrer del Purgatori a causa de les obres en una estesa de línia elèctrica que realitza la Fundació Althaia. Els treballs consisteixen en la canalització dels serveis corresponents a una línia de mitjana tensió que ha de connectar una estació elèctrica que hi ha al carrer Nou de Santa Clara amb la clínica de Sant Josep, d'Althaia. Per aquest motiu es prohibirà estacionar al carrer esmentat durant les properes tres setmanes.

ENTITATS

Acaba el termini per aspirar al Simeó Selga

REDACCIÓ | MANRESA

■ El divendres dia 23 de novembre s'acaba el termini perquè les associacions i entitats del Bages presentin projectes per aspirar al premi Simeó Selga que promou el Rotary Club Manresa-Bages. Han de ser projectes d'interès social i sense ànim de lucre. A l'última edició el guardó va ser per a l'Associació Síndrome d'Asperger de la Catalunya Central. Per a més informació es pot contactar amb el Rotary a través del seu correu rotary@rotarymanresa.org.

TALLERS

El parc de la Sèquia farà un joc de cintes d'aigua

REDACCIÓ | MANRESA

■ El parc de la Sèquia de Manresa ha preparat per a aquest cap de setmana un taller-joc familiar de cintes d'aigua amb motiu de la Fira Mediterrània. Se celebrarà al quiosc de l'Arpa, tocant a la plaça de Sant Domènec, tant dissabte com diumenge d'11 a 1 del migdia. L'activitat és gratuïta i forma part dels programes d'actes que el parc de la Sèquia ha preparat per a aquest mes de novembre. Així els dies 24 i 25 celebrarà la Setmana de la Ciència al Museu de la Tècnica.

ENTITATS

Els drets humans, a l'AV Cots, Guix i Pujada Roja

REDACCIÓ | MANRESA

■ L'Associació de Veïns Cots, Guix i Pujada Roja inaugurarà demà al seu local social del carrer de Sant Joan, 34, una exposició sobre els drets humans. Serà a les 6 de la tarda. Posteriorment es projectarà la pel·lícula *Sonrisas y lágrimas*, i al final hi haurà un sopar-tertúlia. L'acte forma part de la quinzena cultural de l'entitat. Les activitats a l'associació continuaran dimecres vinent amb una xerrada sobre les addiccions a les noves tecnologies. Serà a 2/4 de 7 de la tarda.